

[Johan Asmussen.]

ratificerer Norge bestemmelsen om ydelse til efterladte. Det er også helt interessant at se, at i Sverige ratificerer man dels de samme bestemmelser, som vi vil ratificere her i Danmark, og derudover bestemmelserne om moderskabsydelse. Jeg var inde på ved første behandling, at det ville være interessant at se, med hvilke motiveringer man i de andre lande henholdsvis ratificerer og ikke ratificerer. Det har måske været for vanskeligt at få disse oplysninger fremskaffet.

Jeg berørte samtidig et par andre forhold, som den højtærede minister, hvad jeg først blev helt klar over ved at læse fortrykket, synes at have misforstået. Det første var en lille bemærkning fra min side, hvor jeg udtrykte forbavelse over, at man ved denne traktat kun havde aftrykt den engelske tekst og ikke, sådan som man gjorde f. eks. ved den europæiske socialpagt, både den engelske og den franske tekst, og jeg gjorde den tekniske bemærkning, at jeg syntes, at når der er to udenlandske tekster, der begge er lige autoritative, så bør man aftrykke dem begge to; man bør i hvert fald følge det samme system hver gang. Endvidere efterlyste jeg fortolkninger af de enkelte bestemmelser. Det er vist de to ting, som den højtærede socialminister har misforstået lidt og troet, at jeg var inde på, at man skulle lave autoritative fortolkninger på engelsk og fransk og oversætte dem fra det ene sprog til det andet og omvendt. Det er ikke det, jeg mener. Det, jeg mener, er, at lige så vel som vi ledsager lovforslag med bemærkninger, der motiverer og fortolker de enkelte bestemmelser, lige så vel burde man ved traktatratifikationer have bemærkninger, der indeholder fortolkninger af de enkelte bestemmelser i den pågældende traktat. Det forekommer mig, at det meget ofte må være mindst lige så nødvendigt som ved love.

Endelig var jeg inde på det spørgsmål — det var jeg både ved behandlingen af den-

ne traktat og af den europæiske socialpagt — om man ikke bør gå over til en lidt mere præcis teknik med hensyn til at give udtryk for, hvad folketinget i det hele taget beslutter sig til. Jeg mener, at der i selve folketingsbeslutningen bør angives, på hvilke områder den pågældende traktat kan ratificeres. Som det er sket hidtil — og altså også sker nu med den foreliggende traktat — fremgår disse vigtige forbehold kun af motiverne, af bemærkningerne til forslaget og af fremsættelsen. Det mener jeg er forkert og upraktisk, og jeg håber, man i hvert fald i fremtiden vil komme ind på at give klart udtryk i folketingsbeslutningen for, hvilket område den gælder. Det ville være så umådelig nemt. I det foreliggende tilfælde kunne man simpelt hen efter de få linjer om, at folketinget udtaler sin tilslutning til, at den og den traktat ratificeres, føje til: „for så vidt angår de i traktatens artikel 2, stk. a, b, g og h, omhandlede grene af den sociale tryghed“. Dermed vil det klart være præciseret.

Jeg gentager imidlertid, at naturligvis kan de uafhængige stemme for, at folketinget beslutter, at den foreliggende traktat kan ratificeres.

Socialministeren (Bundvad): Jeg takker for den nu enstemmige tilslutning til det forslag til folketingsbeslutning, der er fremsat af regeringen.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Johan Asmussen, at skulle man følge det ærede medlems tanker om nærmere eller i større udstrækning, end vi gør, at fortolke selve dokumentet, så må man ty til ILOs rapport, altså den, der ligger til grund for selve forslaget, som vi nu kan forelægge det. Det vil altså sige, at man måtte grave sig ned i specielle forarbejder og den specielle betænkning, der foreligger vedrørende det arbejde, der er udført i Genève. Det kan man naturligvis overveje, om man i særlig grad skal tage op, men jeg må gøre opmærksom på, at ILOs årsberetning hvert år forelægges folketinget.